

РЕШЕНИЕ

№ 6820

гр. София, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6335** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х. И. С. като законен представител на „Албио Проект“ ЕООД, [населено място], срещу Решение от 19.04.2022 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 101-и състав по НАХД № 5726/2021 г. С оспореното решение е потвърден електронен фиш /ЕФ/ серия К № 4271304, с който на касатора е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалния и процесуалния закон. Не били взети предвид възраженията срещу издадения електронен фиш, досежно твърденията, че соченото за извършено нарушение не било установено и доказано. На първо място се твърди, че в първоинстанционното производство е останал недоказан фактът къде точно е извършено административното нарушение. Касаторът счита още, че не е спазена Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата - липсва снимка на разположението на уреда, поради което не се позволява да се установи категорично дали мобилната система за видеоконтрол е била разположена съобразно инструкциите за експлоатация. Изложени са и доводи за

недоказаност дали са спазени изискванията на производителя за работа с автоматизираното средство при засичане на целта. Искане се отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно, респ. отмяна на издадения електронен фиш.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ /СДВР, ОПП/ в съдебно заседание не се представлява. В представените писмени бележки изразява становище за неоснователност на касационната жалба с подробни мотиви изложени в него. Моли същата да бъде оставена без уважение, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и доказано. Прави възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение, в случай, че е над законоустановения минимум. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Яни Костов, който моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно. С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система ATCC CARDON M2, по описа на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи на Република България, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба”, в размер 100 лева, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, за осъществен състав на административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

За да постанови този резултат съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, от правна страна е приел, че оспореният електронен документ притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като и установил, че Х. И. С., в качеството си на представляващ дружество „Албио Проект“ ЕООД е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като управлявайки процесния автомобил със скорост от 77 км/ч, при ограничение на скоростта от 50км/ч, касаторът е превишил максимално допустимата скорост с 27 км/ч.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и

постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него. Не са налице наведените в жалбата касационни основания, като възраженията в касационната жалба, направени и пред въззивната инстанция, са обсъдени от СРС в оспореното по делото решение. Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. В ал. 5 - ал. 11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш като “електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“.

В § 6, т.65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за “автоматизирани технически средства и системи”, според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес т.е. контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган. Наред с това от приложените по делото писмени доказателства е видно, че нарушението е било установено с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с С. М2 сер. № MD1192, което представлява одобрен тип средство за измерване, при която измерване, регистриране и запис на нарушения се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък.

Правилно въззивният съд е заключил, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП. Несъстоятелни са възраженията на касатора, че годността и прецизността на работа на АТСС предвид периода на последната проверка и датата на соченото нарушение водят до липса на категоричност и максимална достоверност на нарушението. В съответствие с чл.189, ал.8 от ЗДвП административнонаказващият орган е представил Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, издадено на осн.чл.32, ал.1 от Закона за измерванията на мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение № 5126 със срок на валидност 07.09.2027 г. и Протокол № 06-С-ИСИС от последваща проверка на мобилната система за видеоконтрол от 21.02.2020 г. Същите писмени доказателства са приети, ценени и кредитирани от въззивния съд.

Спазени са изискванията за използването на мобилната система за контрол на скоростта тип С. М2, същата е преминала и периодична проверка, видно от представения по делото протокол. Контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредбата - контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало първоначална и последваща проверка от Българския институт по метрология. Съставен е и протокол по чл.10 от Наредбата, в който конкретно е посочено мястото за контрол /гр.С., [улица]до моста „Захарна фабрика”/, посоката на движение на МПС /от [улица]към [улица]/, ограничението на скоростта в пътния участък /50 км./ч/. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда, противно на твърденията на касатора, изложени в жалбата му.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. Установена е скорост на движение с 27 км/ч. повече от максимално позволената в рамките на населено място скорост от 50 км/ч. В чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 21 до 30 км/ч. нарушителят се наказва с глоба в размер на 100 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Противно на твърдяното в касационната жалба нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства, без да са налице пороци.

В допълнение е и обстоятелството, че с изм. и доп. ДВ. бр.6 от 16 януари 2018 г. на цитираната Наредба, в сила от 16.01.2018 г., се отменя задължението на местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи да се обозначават с пътен знак Е24. Т.е към момента на извършване на процесното нарушение – 15.12.2020 г. това обстоятелство /за обозначение/ не е било задължително да е изпълнено с оглед законосъобразността на издаване на ЕФ.

Следователно с оглед на гореизложеното, касационната инстанция намира, че въззивният съд е събрал и обсъдил всички относими доказателства и доказателствени средства към състава на вмененото с ЕФ административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, в това число и за нормативно установените изисквания за съдържанието на ЕФ. В пълнота е обсъдил правните и фактическите основания и извел правилен извод за законосъобразност на ЕФ, за установяване на нарушението с процесното техническо средство при спазването на всички изисквания

на закона.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63в ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение.

Като взе предвид изложеното до тук, съдът намира, че при издаването на електронен фиш не са допуснати процесуални нарушения на правилата по ЗДвП, а материалният закон е приложен правилно. По тези съображения решението на районния съд, с което електронен фиш е потвърден е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА срещу Решение от 19.04.2022 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 101-и състав по НАХД № 5726/2021 г.

ОСЪЖДА Х. И. С. [ЕГН], като законен представител на „Албио Проект“ ЕООД[ЕИК], [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, разноски по делото в размер на 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:1.

2.